

Pot, Resnica in Življenje

Najbrž si vsi želimo nečesa več in nečesa boljšega. Zlepa se nam ne zgodi, da bi rekli, da smo tako zadovoljni, da bi ne mogli biti bolj. **Jezus** prihaja med nas, da bi odgovoril na naša vprašanja po tistem več in boljšem. Ker zase pravi, da je **Pot, Resnica in Življenje**, se bomo ustavili ob teh treh pojmi in pomislili, kako On odgovarja na naša hrepenenja. **Ob evangeljskih besedilih, ki opisujejo Jezusov prihod** in odzive na ta dogodek bomo razmišljali, kako lahko vstopa Bog v naše življenje in ga naredi bolj polno, bolj veselo, bolj živo.

Ob Poti se želim ustaviti ob misli Janeza Krstnika, ki nas s prerokom Izaijem vabi, naj pripravimo pot Gospodu, naj napolnimo doline in znižamo hribe. Govori torej o poti, ki je potrebna, da se v nas rodi novo življenje, da v nas prodre osvobajajoča resnica. Ustavili se bomo ob tem, kaj so te doline in kaj hribi v našem življenju, kaj ni v skladu z zgledi, ki nam jih ponuja adventni in božični čas.

Najprej torej naj bo pred nami vprašanje poti, da bi vse ostalo vstopilo v nas. Potem pa se bomo ustavili **ob Resnici**, ki je bila za modre privlačna in jim je življenje spremenila, Heroda pa je pregnjala ter prignala do tega, da je bil iz strahu pred njo pripravljen moriti. Razmišljali bomo, katere resnice se v življenju tako razveselimo kot modri in pred katero mogoče še vedno bežimo kot Herod.

Preprosto božično razpoloženje govori o neverjetni **skrivnosti Življenja**. To je lahko čudovito v pastirskih bivališčih, kljub revščini in mrazu, in neznosno na grajskem dvoru, kljub vsemu obilju in užitkom. In naše življenje? Kaj nam božična skrivnost prinaša? K čemu nas nagovarja? Se oklepamo napačnih predstav, da bi zaživel v polnosti? Bog vsekakor prihaja med nas, da bi zaživel polno, naj nam te duhovne vaje pri tem pomagajo.

Pot

Napoved Jezusovega rojstva

V šestem mesecu je **Bog poslal angela Gabriela v galilejsko mesto Nazaret**, k devici, zaročeni z možem, ki mu je bilo ime Jožef, iz Davidove hiše, in devici je bilo ime Marija. Angel je vstopil k njej in rekel: »Pozdravljena, obdarjena z milostjo, Gospod je s teboj!« Pri teh besedah se je vznemirila in premišljevala, kakšen pozdrav je to. **Angel ji je rekel: »Ne boj se**, Marija, kajti našla si milost pri Bogu. Glej, spočela boš in rodila sina, in daj mu ime Jezus. Ta bo velik in se bo imenoval Sin Najvišjega. Gospod Bog mu bo dal prestol njegovega očeta Davida in kraljeval bo v Jakobovi hiši vekomaj; in njegovemu kraljestvu ne bo konca.« Marija pa je rekla angelu: **»Kako se bo to zgodilo**, ko ne poznam moža?« Angel ji je odgovoril: »Sveti Duh bo prišel nadte in moč Najvišjega te bo obsenčila, zato se bo tudi Sveto, ki bo rojeno, imenovalo Božji Sin. Glej, tudi tvoja sorodnica Elizabeta je spočela sina v starosti; in to je šesti mesec njej, ki so jo imenovali nerodovitno. **Bogu namreč ni nič nemogoče.**« Marija pa je rekla: »Glej, Gospodova služabnica sem, **zgôdi se** mi po tvoji besedi!« In angel je šel od nje.

Jezusovo rojstvo

Tiste dni je izšel ukaz cesarja Avgusta, naj se **popiše ves svet**. To popisovanje je bilo prvo v času, ko je bil Kvirinij cesarski namestnik v Siriji. In vsi so se hodili popisovat, **vsak v svoj rodni kraj**. Tudi Jožef je šel iz Galileje, iz mesta Nazareta, v Judejo, v Davidovo mesto, ki se imenuje Betlehem, ker je bil iz Davidove hiše in rodbine, da bi se popisal z Marijo, svojo zaročenko, ki je bila noseča. Ko sta bila tam, so se ji **dopolnili dnevi**, ko naj bi rodila. In rodila je sina, prvorojenca, ga povila in **položila v jasli, ker v prenočišču zanj ni bilo prostora**. Lk 2,1-7

Beg v Egipt

Ko so odšli, se je **Gospodov angel prikazal Jožefu v sanjah** in rekel: »Vstani, vzemi dete in njegovo mater in **béži v Egipt!** Bodi tam, dokler ti ne povem; Herod bo namreč iskal dete, da bi ga umoril.« Vstal je, ponoči vzel dete in njegovo mater ter se umaknil v Egipt. Tam je bil do Herodove smrti, da se je izpolnilo, kar je Gospod rekel po preroku: Iz Egipta sem poklical svojega sina. Mt 2,13-15

Janez Krstnik oznanja

V petnajstem letu vladanja cesarja Tiberija, ko je bil Poncij Pilat upravitelj Judeje in Herod četrtni oblastnik Galileje, njegov brat Filip pa četrtni oblastnik Itureje in Trahonítide ter Lizanija četrtni oblastnik Abilene in ko sta bila vélika duhovnika Hana in Kajfa, se je v puščavi zgodila Božja beseda Janezu, Zaharijevemu sinu. Prehodil je vso jordansko pokrajino in oznanjal krst spreobrnjenja v odpuščanje grehov, kakor je pisano v knjigi besed preroka Izaija:

Glas vpijočega v puščavi:

Pripravite Gospodovo pot,

zravnajte njegove steze!

Vsaka dolina naj se napolni

in vsaka gora in hrib naj se zniža.

Kar je krivo, naj bo ravno

in razkopana pota naj bodo gladka.

In vse meso bo videlo Božje odrešenje. Lk 3,1-6

Ko Janez navaja preroka Izaija, govori o tem, kako naj pripravimo pot Gospodu, tj. kako naj v hribovitem svetu naredimo dobro cesto. Pomislimo, kako bi se lotili gradnje. Najbrž bi najprej zagledali prazne prostore, doline med enim in drugim hribom. Na prvi pogled ni težava hrib, ampak dolina. Težava je v tem, da nekaj manjka in ne, da je nečesa preveč. A če hočemo napolniti dolino, bomo morali poseči po hribu. In ko to storimo, bo potrebno stvar dokončati. Razkopano bo potrebno zgladiti.

To je podoba našega adventnega časa. **Bog želi stopiti v življenje vsakega izmed nas, zelo konkretno.** Božja beseda želi biti živa, konkretna, kakor je bila konkretna v točno določenem času, ko se je rodil Janez Krstnik. Prvo, kar nam vsem želim je, da bi se zavedali, da **Bog je, da je že tu in z nami. Rad bi v nas deloval.** Želim si, da bi si v adventu še bolj zavzeto ponavljali, Bog, ti si tu, hočeš delovati v mojem življenju. Tu si, le slišim te bolj slabo. Pomagaj mi, da odpravim ovire, ki mi preprečujejo, da bi te slišal, da bi doživljal tvojo bližino.

Kaj je z ovirami? **Tudi v našem življenju hribi niso na prvi pogled problematični.** Problematične so doline, so tisti trenutki, ko nam nekaj zmanjka. **A resnica je v tem, da ne moremo zapolniti vrzeli, ne da bi se dotaknili tistih točk našega življenja, kjer je nepotrebno preobilje.** Če hočemo zapolniti doline, bomo morali znižati hribe. Kaj točno misli Bog v vašem življenju, zakaj ne more priti do posameznika tako, kot si želi, mora najti vsak sam, naj ponudim le kratek razmislek:

- **ni miru,** to opašaš. A ne bi se odpovedal vsem mogočim dejavnostim in vsemu hitenju, ki zapolnjuje tvoje občutke nesmisla. Žal ne bo šlo drugače. Božji mir bo vstopil v nas, če se bomo odpovedali mnogim na videz zelo dobrim stvarim.
- **zmanjka zaupanja.** Vedno bi vse naredili sami. In vse kar počnemo, nam daje občutek neke gotovosti, da nekaj vendarle zmoremo. Ko se zlomimo, ugotovimo, da je pred nami dolina. Zapolniti jo bo najbrž potrebno tako, da bomo vzeli čas, ki smo ga porabili za nekaj drugega, in ga bomo porabili z pogovor z Bogom, za odnos z bližnjim.

- ***ni globljega smisla.*** Na trenutke začutimo svojo brezciljnost, potem pa spet odhitimo naprej v delo, brezdelje ali pa iskanje trenutnih užitkov. Spet bo potrebno zapolniti dolino tako, da bomo vzeli energijo tam, kjer je je vsekakor več in jo bomo porabili tam, kjer je manjka.

In nazadnje, je adventni čas povabilo, da tisto, kar smo že razkopali, pa še nismo pogladili, kar smo načeli, pa ne končali, vendarle dokončamo.

Adventni čas nas torej vabi, da se ustavimo in srečamo sami s seboj. Želi, da se zavemo, kako Bog čaka, da bi vstopil. Pomislimo, kaj vse ovira, da bi Bog resnično vstopil v naša življenja. Znižajmo hribe in napolnimo doline. Tisto, kar smo razkopali, pa naredimo spet gladko.

hribi	doline	POT

Resnica

Obisk modrih

Ko je bil Jezus rojen v Betlehemu v Judeji v dneh kralja Heroda, so prišli modri z Vzhoda v Jeruzalem in govorili: »Kje je ta, ki se je rodil kot judovski kralj?

Videli smo namreč, da je vzšla njegova zvezda, in smo se mu **prišli poklonit**.«

Ko je kralj Herod to slišal, se je **vznemiril** in ves Jeruzalem z njim. Sklical je vse vélike duhovnike in pismouke ljudstva ter pri njih poizvedoval, kje je rojen Mesija. Rekli so mu: »V Betlehemu v Judeji, kajti takóle je pisano po preroku:

In ti, Betlehem, dežela Judova,

nikakor nisi najmanjši med Judovimi voditelji;

iz tebe bo namreč prišel vodnik,

ki bo pasel moje ljudstvo Izraela.«

Tedaj je Herod **skrival poklical modre** in od njih natančno poizvedel o času, ko se jim je prikazala zvezda. Nato jih je poslal v Betlehem in rekel: »Pojdite in natančno raziščite glede deteta. Ko ga najdete, mi sporočite, da se mu pojdem tudi jaz poklonit!« Po kraljevih besedah so se modri odpravili na pot; in glej, zvezda, ki so jo videli vziti, je šla pred njimi, dokler ni obstala nad krajem, kjer je bilo dete. Ko so zagledali zvezdo, **so se silno razveselili**. Stopili so v hišo in zagledali dete z Marijo, njegovo materjo. **Padli so predenj in ga počastili**. Odprli so svoje zaklade in mu darovali zlata, kadila in mire. In ker so bili v sanjah opomnjeni, naj ne hodijo nazaj k Herodu, so se **po drugi poti vrnili** v svojo deželo.

Beg v Egipt

Ko so odšli, **se je Gospodov angel prikazal Jožefu v sanjah** in rekel: »Vstani, vzemi dete in njegovo mater in béži v Egipt! Bodi tam, dokler ti ne povem; Herod bo namreč iskal dete, da bi ga umoril.« Vstal je, ponoči vzel dete in

njegovo mater ter se **umaknil** v Egipt. Tam je bil do Herodove smrti, da se je izpolnilo, kar je Gospod rekel po preroku: Iz Egipta sem poklical svojega sina.

Herod da pomoriti otroke

Ko je Herod videl, da so ga modri **prevarali, se je zelo razjezil**. Poslal je svoje ljudi in dal v Betlehemu in v vsej njegovi okolici **pomoriti vse** dečke, stare dve leti in manj, po času, kakor ga je skrbno poizvedel od modrih. Takrat se je izpolnilo, kar je bilo povedano po preroku Jeremiju:

Glas se je slišal v Rami,

jok in veliko žalovanje.

Rahela je jokala za svojimi otroki

in se ni hotela potolažiti, ker jih ni. (Mt 2,1-18)

Modre je vest o napovedanem in dolgo pričakovanem kralju navdušila.

Odpravili so se na dolgo pot, da bi se mu priklonili in ga počastili. Prihod novega kralja jim je pomenil novo izpolnitev v življenju. Resnica, ki jim prinaša nova spoznanja o sebi in svetu, novo življenje, ki pomeni izpolnitev njihovih sanj. Ta kralj, ki prihaja, da izpriča resnico, zanje nikakor ni grožnja. Je resnica, pred katero se želijo prikloniti, ki se ji pustijo voditi, pa naj stane kolikor hoče. Čeprav je ta resnica zelo drugačna od tega, kar so pričakovali, so se je silno razveselili. Padli so preden Jezusa in ga počastili. Od tistega trenutka dalje, njihovo življenje ni bilo več isto – bilo je globoko spremenjeno.

Drugačen odnos do iste Resnice je zavzel kralj Herod. Napovedane Resnice se ni razveselil, ampak se je vznemiril. Skriva je poizvedoval, kaj naj to pomeni. S kralji se je pogovarjal z v naprej določenimi cilji. Ni čakal odgovorov, ki bi spreminjali njegov pogled, hotel je le odgovore, ki bodo pomagali utrditi njegov položaj in ga bodo zaščitili pred neznanim. Še več, nobeno sredstvo za dosego svojih ciljev mu ni tuje. Herod je pripravljen celo moriti, da bi le ne izgubil popolne oblasti.

modri	Herod	RESNICA

Življenje

Pastirji in angeli

V istem kraju so pastirji **prenočevali na prostem** in čez noč stražili pri svoji čredi. Gospodov angel je stopil k njim in Gospodova slava jih je obsijala. Zelo **so se prestrašili**. Angel pa jim je rekel: »**Ne bojte se! Glejte, oznanjam vam veliko veselje**, ki bo za vse ljudstvo. Danes se vam je v Davidovem mestu rodil Odrešenik, ki je Mesija, Gospod. To vam bo v znamenje: **našli boste dete, povito in položeno v jasli.**« In nenadoma je bila pri angelu množica nebeške vojske, ki je hvalila Boga in govorila:

»Slava Bogu na višavah

in na zemlji mir ljudem, ki so mu po volji.«

Ko so angeli šli od njih v nebo, so pastirji govorili drug drugemu: »**Pojdimo torej v Betlehem in pogledjmo** to, kar se je zgodilo in kar nam je sporočil Gospod!« Hitro so odšli tja in našli Marijo, Jožefa in dete, položeno v jasli. Ko so to videli, so povedali o besedi, ki jim je bila rečena o tem otroku. In vsi, ki so slišali, so se začudili temu, kar so jim povedali pastirji. Marija pa je vse te besede shranila in jih premišljevala v svojem srcu. In pastirji so se **vrnili ter slavili in hvalili Boga** za vse, kar so slišali in videli, tako, kakor jim je bilo rečeno.

Ko je bilo dopolnjenih osem dni in so dete obrezali, so mu dali ime Jezus, kakor je bil imenovan po angelu, preden je bil spočet v telesu. Lk 2, 8-

Smrt Janeza Krstnika

Kralj Herod je slišal o Jezusu, kajti njegovo ime je postalo znano. Nekateri so govorili: »Janez Krstnik je bil obujen od mrtvih in zato delujejo v njem moči.« Drugi pa so govorili, da je Elija, in spet drugi, da je prerok, kakor vsi preroki. Ko je to slišal Herod, je dejal: »**Janez, ki sem ga dal obglaviti, je bil obujen.**« Herod sam je poslal po Janeza in ga prijel ter v ječi **vklenil zaradi Herodiade**,

žene svojega brata Filipa, ker se je z njo oženil. Janez je namreč govoril Herodu: »**Ne smeš imeti bratove žene!**« Herodiada ga je sovražila in ga hotela umoriti, a ga ni mogla. Herod pa se je bal Janeza, ker je vedel, da je pravičen in svet mož, in ga je ščitil. Kadar ga je slišal, je bil v veliki zadregi, vendar ga je **rad poslušal**. Prišla pa je priložnost, ko je Herod za svoj rojstni dan priredil gostijo svojim velikašem, častnikom in galilejskim prvakom. Vstopila je Herodiadina hči in **zaplesala**. Herodu in tem, ki so bili z njim pri mizi, **je bila všeč** in kralj je rekel deklici: »Prôsi me, kar koli hočeš, in ti bom dal.« Celo prisegel ji je vneta: »Kar koli me poprosiš, ti bom dal, vse do polovice svojega kraljestva.« Šla je ven in dejala svoji materi: »Za kaj naj prosim?« Ta pa je rekla: »Za glavo Janeza Krstnika.« In urno je vstopila h kralju in ga prosila: »Hočem, da mi nemudoma daš na pladnju glavo Janeza Krstnika.« Kralj se je zelo **užalostil, vendar ji zaradi prisege, ki jo je izrekel vprîčo gostov, ni hotel odreči**. Takoj je poslal po rablja in ukazal, naj prinese njegovo glavo. Ta je šel in ga v ječi obglavil. Prinesel je na pladnju njegovo glavo in jo dal deklici, deklica pa jo je dala materi. Ko so to slišali Janezovi učenci, so prišli, vzeli njegovo truplo in ga položili v grob. Mt 6,14-29

Jezus prihaja na svet običajno na nenavaden način. Stopa tja, kjer bi ga najmanj pričakovali. Bog bi moral stopiti na zemljo v vsem svojem blišču. Tako bi ga lahko prepoznali. A prihaja kot nepredvideni gost, prehiteva celo svojo mater, zato se mora roditi v bornem pastirskem bivališču. Prihaja kot dete, povito in položeno v jasli.

Prpoznavati ga je mogoče v preprostosti in zaživeti v preprostosti otroškega srca. Srca, ki zna opazovati, ki se še zna čuditi in verjame v neverjetno božjo lepoto. Tisti, ki v strahu niso zbežali, so videli in spoznali. Tiho prihaja in navdaja z globokim veseljem. Življenje v Bogu se nadaljuje s slavljenjem in prepevanjem hvale Gospodu.

Heroda je Krstnikovo oznanjanje, da mora živeti v skladu z božjo resnico, privlačilo in vznemirjalo. A tistega lepega ni znal uresničiti v sebi, bilo je preveč zahtevno, preveč naporno, da bi sprejel novo življenje. Prepuščal se je

užitkom in v zabavah iskal potešitev hrepenenj po polnem življenju. Korak za korakom se je približeval trenutku, ko bo moral v sebi dokončno ubiti življenje, po katerem je hrepenel. Ni mogoče živeti z logiko tega sveta in biti zvest Bogu. Ni mogoče služiti Bogu in mamonu hkrati.

<i>pastirji</i>	<i>Herod</i>	<i>ŽIVLJENJE</i>